

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/86/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114010515
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2114010515.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Janky Klčovej, trestnej veci proti odsúdenému K. U., v konaní o žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 22.04.2014 sp.zn. 3PP/38/2014, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.05.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm.c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného K. U., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného K. U. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 17.04.2013 sp.zn. 4TNc/6/2013 pre trestný čin podľa § 199 odsek 1 Trestného zákona v trvaní 5 rokov.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu vyplýva, že v danom prípade neboli splnené materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko od neho nie je možné v budúcnosti očakávať, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, by tento mohol viesť riadny život.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nakoľko má za to, že splnil všetky zákonom požadované podmienky preto, aby mohol byť podmiennečne z výkonu trestu odňatia slobody prepustený. V dôvodoch sťažnosti poukázal na to, že skutočnosť, že bol v minulosti odsúdený na dlhodobý alebo podmiennečný trest nemôže byť dôvodom na zamietnutie jeho sťažnosti o podmiennečné prepustenie. V rozsiahlych dôvodoch sťažnosti okrem iného poukázal i na to, že trest, ktorý v súčasnosti vykonáva mu bol uložený zákonným spôsobom a už pri jeho ukladaní súd prihliadol na závažnosť trestného činu poľahčujúce ako i priťažujúce okolnosti ako aj na jeho predchádzajúce odsúdenia. Je teda zrejmé, že jeho predchádzajúci život a ďalšie podmienky a skutočnosti ohľadom jeho predchádzajúcej trestnej minulosti už boli zohľadnené súdom pri odsudzujúcom rozsudku, teda v danom prípade pri podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody by sa na tieto skutočnosti nemalo prihliadať, nakoľko ide o porušenie zásady nebis in idem - teda nie 2-krát v tej istej veci.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako i konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a tak dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisu je zrejmé, že odsúdený K.H. si v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 17.04.2013 sp.zn. 4TNc/6/2013 a to pre trestný čin podľa § 199 odsek 1 Trestného zákona pričom pre výkon trestu bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Začiatok trestu mal odsúdený dňa 30.10.2013 a koniec trestu má mať 22.01.2015.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS v Hrnčiarovciach nad Parnou vyplýva, že odsúdený bol do tamajšieho ústavu premiestnený dňa 19.11.2013 a to po absolvovaní nástupného oddielu bol umiestnený do kolektívu odsúdených s diferenciačnou skupinou „B“, kde sa nachádza aj v súčasnosti. Väčšiu časť súčasného trestu vykonával v Českej republike. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody v ich ústave možno hodnotiť kladne ale vyskytli sa u neho aj menšie nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa. Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Pracovne je zaradený na pracovisku s dohľadom v ústave Euroobuv, a jeho pracovná morálka je na primeranej úrovni. Odsúdený čiastočne plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Resocializačná prognóza je podľa rizík sociálneho zlyhania menej priaznivá, pričom z dôvodov je opakovaná závažná činnosť, absencia vzdelania a stálej práce. V minulosti bol súdne trestaný. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti riaditeľ ústavu skonštatoval, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a doporučil odsúdenému podmiennečne prepustiť s dohľadom.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta SR zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený v čase podania sťažnosti splnil formálnu podmienku pre účely podmiennečného prepustenia a to v podobe výkonu jednej polovice uloženého trestu odňatia slobody.

Krajský súd však z obsahu spisového materiálu zistil, že u odsúdeného K.H. nie sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v tom zmysle, ako ich ustanovuje ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona.

Odsúdený svojim správaním a plnením si svojich povinností vo výkone trestu odňatia slobody síce preukázal určité polepšenie o čom svedčí jeho vcelku pozitívne hodnotenie riaditeľa ÚVTOS avšak vzhľadom na jeho osobu, doterajší spôsob života, najmä s poukazom na jeho predchádzajúcu trestnú minulosť, nemožno predpokladať jeho pozitívne správanie sa v budúcnosti. V tejto súvislosti je potrebné poukázať predovšetkým na to, že odsúdený bol v minulosti podmiennečne odsúdený avšak nevyužil možnosť preukázať, že by viedol riadny život, keďže mu bol podmiennečný trest odňatia slobody premenený na nepodmiennečný a podmiennečné odsúdenie teda nesplnilo svoj účel. Z týchto skutočností objektívne vyplývajú vážne a dôvodné pochybnosti o tom, či možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z týchto skutočností sa dá teda jednoznačne dedukovať, že páchanie trestnej činnosti zo strany odsúdeného nie je len jednorázovým vybočením zo spôsobu jeho života ale sa jedná o osobu, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť.

Celkové hodnotenie osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života podľa názoru krajského súdu preto neumožňujú prijať pozitívnu prognózu, jeho budúceho chovania (t.j., že nebude páchať protispoločenskú činnosť a bude viesť život v súlade so spoločenskými záujmami), nakoľko samotný zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby sa za dobré chovanie a prípadne dobrú prácu vo výkone trestu bol odsúdený po odpykaní stanovenej doby vo výkone trestu automaticky prepustený na slobodu bez zreteľa k účelu trestu. Podmiennečné prepustenie

je namieste len vtedy, keď všetky okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že pre spoločnosť nie je reálne riziko recidívy odsúdeného, čo v danom prípade u odsúdeného zásadným spôsobom hrozí, a ak bude žiť na slobode.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto nebolo možné akceptovať ani námietky odsúdeného vyslovené v dôvodoch sťažnosti, ktoré sa týkajú hlavne procesných postupov súdov pri rozhodovaní o žiadostiach o podmieňanom prepustení odsúdených, kde v danom prípade zásada *nebis in idem* na ktorú odsúdený v dôvodoch sťažnosti poukazuje v danom prípade neprichádza do úvahy, ale úlohou súdu v danom prípade je dôsledne postupovať v súlade s ustanovením § 66 Trestného zákona v zmysle ktorého okresný súd i náležitým spôsobom postupoval.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu I. stupňového rozhodnutia, sťažnosť odsúdeného K.H., ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm.c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.